

Inhoudsopgave

- p1
Voorwoord
Catrien Bijleveld (voorzitter NVC)
- p 2
Emeritaat: Interview met Prof. Dr. Peter van der Laan
Catrien Bijleveld (NSCR & Vrije Universiteit Amsterdam)
- p 3
Oratie: De belangrijke maar moeilijke samenwerking bij aanpak geweld in afhankelijkheidsrelaties
Janine Janssen (Open Universiteit, Avans Hogeschool & politieacademie)
- p 3
Het kennisnetwerk Victimologie in Nederland
Pauine Aarten (Universiteit Leiden)
- p 4
Promoveren in lockdown: [xxx]
Natascha de Leeuw (NSCR) en Irma Cleven (Erasmus Universiteit Rotterdam)
- p 5
Oprichting divisie Victimologie
- p 5
Nederlandse Vereniging voor Criminologie congres 2022

Voorwoord

Beste lezer,

Voor u ligt weer een kersverse nieuwsbrief van de Nederlandse Vereniging voor Criminologie, met - op volgorde, een interview met emeriterend hoogleraar van der Laan, een bijdrage over de oratie van Janine Janssen aan de Open Universiteit, het netwerk Victimologie in Nederland, en ervaringen met promoveren in lockdown.

Het is aan de doorlopende bedrijvigheid bijna niet te merken dat we nog steeds in een pandemie zitten. Proefschriften worden geschreven en online dan wel offline verdedigd, we komen elkaar nog steeds (of: weer) vooral virtueel tegen in overleggen en beraadslagingen. Het NVC is ook in beweging: het netwerk Victimologie in Nederland heeft het initiatief genomen tot een divisie voor victimologen in Nederland. Zoals verderop in deze nieuwsbrief valt te lezen richt deze divisie zich niet alleen op onderzoekers naar slachtoffers en slachtofferschap, maar zoekt ook verbinding met professionals uit de praktijk. We zitten dus bepaald niet bij de pakken neer. Ook het onderwijs gaat door en wordt vernieuwd, in vorm zich aanpassend aan het aanzwellen en weer naar beneden gaan van besmettingsaantallen met oplopende varianten van het virus. Over fraude bij online examens wordt luid geklaagd. Is daar eigenlijk al een onderzoek naar geweest? Een zelfrapportage studie onder studenten? En terwijl ik dit schrijf zijn de aantallen dagelijkse besmettingen werkelijk torenhoog. Zou dat betekenen dat ook veel (potentiële) plegers van criminaliteit zich misschien een aantal dagen te ziek voelen om delicten te plegen? Gaan we dat nog terugzien in de politieregistraties of in de Veiligheidsmonitor? Allemaal interessante vragen over dit voortdurende natuurlijke experiment. Maar genoeg over corona!

Dit jaar, we durven het bijna niet uit te spreken, hopen we toch echt weer ons congres in Leiden te kunnen organiseren, op 16 en 17 juni. We hopen op mooi weer, een hoge opkomst, en hoewel we elkaar waarschijnlijk – gedrild in de nieuwe mores – minder klapzouen zullen geven, toch heel veel gezelligheid.

Het thema is er niet minder serieus om. Dit jaar staat onze planeet centraal, en zullen de plenaire bijdragen multidisciplinairder zijn dan u gewend bent. Hoewel de line-up nog niet vaststaat, belooft het een mooi congres te worden. We zullen bespreken wat er allemaal aan milieu en klimaatschade dreigt, filosoferen over criminalisering van het beschadigen van de planeet, en we hopen ook perspectief te bieden met lezingen over belangrijk en vernieuwend onderzoek naar dit soort fenomenen. Onderzoek dat hopelijk bijdraagt aan een meer leefbare wereld voor de generaties na ons. We rekenen ook op grote aantallen panel sessies en losse bijdragen over al het andere mooie en spannende onderzoek in Nederland, en er worden natuurlijk ook weer prijzen uitgereikt. Om kort te gaan, een congres om niet te missen.

Dus ook al zijn er nog een aantal maanden te gaan met onderzoekswerk, onderwijs, beursaanvragen en andere perifere activiteiten: save the date!!

Catrien Bijleveld

Catrien Bijleveld (NSCR & Vrije Universiteit Amsterdam)

Peter, jij hebt begin november afscheid genomen na het bereiken van de 'pensioengerechtigde leeftijd'. Jij hebt ongeveer 40 jaar actief geparticipeerd in het criminologisch onderzoek in Nederland. Wat heb je zien veranderen?

Nou ontzettend veel! Waar te beginnen? Ik denk dat je allereerst een onderscheid kunt aanbrengen in een periode voor de oprichting van het NSCR en de diverse criminologische opleidingen, en een periode erna. Toen ik in de jaren 80 afstudeerde in de orthopedagogiek, had je eigenlijk alleen als grote factor het WODC (Wetenschappelijk Onderzoek en DocumentatieCentrum van het Ministerie van Justitie & Veiligheid – CB). Ik kwam daar terecht via onderzoek op het gebied van de Kinderbescherming. Het WODC – dat zich overigens een aantal malen opsplijste en waar dan weer andere clubs bijkwamen - deed zelf veel onderzoek, zette veel onderzoek uit (dat doen ze nu nog steeds), en er waren een paar, heel kleine vakgroepen. De NvK (criminologie met een kritische K') had je en TvC was er ook al. Het was een tijd waarin het WODC door het kleine clubje criminologische wetenschappers dat er aan universiteiten was met argusogen werd bekeken, en wel enigszins geringschattend werd getypeerd als 'gouvernementele criminologie': criminologie door en voor de overheid, dat kon niks wezen en was toch een soort 'heulen met de overheid', terwijl de wetenschappers zich betitelden als 'academische criminologie'.

Ik herinner me bijvoorbeeld dat wij vanuit het WODC onderzoeksvoorstellen voorlegden aan een soort ethische commissie binnen de NvK, en die voorstellen gingen overigens allemaal door. De achtergrond daarvan was ook wel dat ook al werd het WODC echt als 'gouvernementeel' gezien, de WODC-onderzoekers wilden laten zien zorgvuldig en onafhankelijk te werk te gaan.

Het veld overziend was het veel kleiner: er waren een paar spelers, en er werd niet heel erg veel onderzoek gedaan. Wel verder werden er veel kritische stukken geschreven. Het overheidsbeleid (beleidsnota's, begrotingen) werd scherp onder de loep genomen, en in bladen als TvC en Delikt en Delinkwent besproken. De academische wereld refereerde in die zin veel directer aan de overheid.

Het was ook een tijd van meer grote controverses lijkt het wel. Op congressen maakten mensen openlijk vreselijke ruzie over principiële kwesties - zo was ik bij een congres waar Mednick (die ook wat meer biologisch georiënteerd onderzoek had gedaan) en Hirschi (van de sociale controle theorie) elkaar in de haren vlogen. Eerder had je de kwestie Buikhuisen (de hoogleraar die voorstellen voor onderzoek naar de biologische determinanten van crimineel gedrag wilde doen en enorm onder vuur is genomen van allerlei kanten). Tegenwoordig kun je soortgelijk onderzoek doen zonder dat daar enige ophef over komt. Sterker nog, het wordt gezien als belangrijke aanvulling. Het 'model' is wel verder uitgewerkt; genuanceerder, minder simpel en met meer oog voor wisselwerking met de omgeving.

Er werd absoluut meer gedebatteerd. Dat zien we nu bijna niet meer, uit TvC lijkt het echt verdwenen, je vindt dat soort bespiegelingen nog wel eens in de inleidingen van tijdschriften als Delikt en Delinkwent en Proces, maar niet in de criminologie. Ik vind dat wel jammer. Je kunt je afvragen of dat is 'meegekomen' met de professionalisering van de criminologie, en het is de vraag of fundamenteel en toegepast onderzoek elkaar wel zo vaak raken. Het lijkt of men zich in veel onderzoek/publicaties nauwelijks nog waagt aan beschouwingen. Zelfs in slothoofdstukken van veel proefschriften zie je maar weinig "slotbeschouwingen" waarbij stilgestaan wordt bij maatschappelijke, politiek en beleidsontwikkelingen. In de VS zie je dat nog wel meer, bijvoorbeeld in de divisies van de ASC. Ik vraag me af of onderzoekers

en leerstoelhouders zich daar nog wel in verdiepen in Nederland, en zelfs bij het WODC zie je dat nauwelijks meer, die beschouwende, kritische houding ten opzichte van de overheid.

Je ziet professionalisering van de academische criminologie?

Ik zie, als ik nu met toen vergelijk, allereerst een enorme professionaliseringsslag. TvC is bijvoorbeeld een volledig – naar Amerikaans model – professioneel tijdschrift geworden, waarin heel veel promovendi schrijven, met een professionele redactie met anonieme reviewers (vroeger deed de redactie dat allemaal zelf).

En verder is het onderzoek ook veranderd: vroeger zat het kwantitatieve onderzoek vooral bij het WODC, maar met de komst van het NSCR en de latere landelijke groei van het criminologisch onderzoek na de start van de criminologie-opleidingen is dat veel breder verspreid geworden. In den brede is het onderzoek veel gemeelder geworden; de grenzen tussen 'scholen' lijken vervaagd.

Is dat de invloed van de VS of het UK geweest?

Nee, volgens mij is het vooral de enorme toename van expertise geweest. De methodologie van de criminologie is bijvoorbeeld enorm veel sterker geworden de afgelopen decennia. Veel onderzoek heeft zich in die zin bewogen richting sterker, krachtiger onderzoek, ook theoretisch diverser en sterker, maar wel maatschappelijk armer. Er is minder reflectie. Soms zie je overigens ook dat typische 'mechanistische' onderzoek (een variabele extra en tabel erbij, en klaar is mijn artikel) waarin sommige psychologen en sociologen in excelleren. Ik denk dat we daar de wereld niet mee gaan veroveren.

Heb jij nog suggesties voor onderwerpen waar de criminologie zich meer op zou kunnen richten?

Ik zou vooral de wens hebben dat we duidelijker uitdragen hoe er samengewerkt wordt. Eigenlijk zie je een veld met enorm veel dwarsverbanden en samenwerkende onderzoekers en onderzoekersgroepen, kris-kras over Nederland. Die uitgekauwde tegenstelling kwantitatief – kwalitatief is wel achterhaald. Ik zie dat heel duidelijk in het onderzoeksveld. De wens om te komen tot een nationaal programma waarin alle onderzoekers en instituten participeren, wordt gedeeld door de 'inhoudelijken', ook al leeft het nog te weinig bij sommige bestuurders. Bij aanvragen zouden we in die zin ook strategischer kunnen opereren, zoals je nu al ziet bij NWA-voorstellen.

En het zou de kwaliteit van het onderzoek absoluut ten goede komen. Een belangrijk voordeel van zo'n nationaal programma is dat je je dan ook weer wat makkelijker tegen de beleidskant kunt aanbemoeien. Op dit vlak hoeven we momenteel van het WODC niet zo veel te verwachten. Ook al zijn veel onderzoekers soms voor de financiering van hun onderzoek nog afhankelijk van het WODC, het interne en externe onderzoek van het WODC is toch vooral ingegeven door vragen van het beleid. Voor een coherent en fundamenteel – nationaal – onderzoeksprogramma kan de criminologie zich sterk maken, door de samenwerking te blijven zoeken en duidelijker uit te dragen, het zou strategisch zijn.

Janine Janssen (Open Universiteit, Avans Hogeschool & politieacademie)

Geweld in afhankelijkheidsrelaties is de meest voorkomende vorm van geweld in onze samenleving. Het gaat om geweld dat gepleegd wordt door een dader die het slachtoffer niet alleen kent, maar waarvan het slachtoffer ook materieel of emotioneel afhankelijk van is. Huiselijk en eerge relateerd geweld zijn hier voorbeelden van, maar ook in instellingen en door professionals wordt dit geweld gepleegd. Bij mensenhandel doet het zich eveneens voor. Op 26 november 2021 ben ik in mijn oratie *De toren van Babel* aan de hand van het gelijknamige werk van Bruegel ingegaan op wat er zoal komt kijken bij de gezamenlijke aanpak van dit soort geweldsvraagstukken. Waarom is die samenwerking zo belangrijk? Waarom is die ook zo moeilijk?

Hulp bij verwerking van ondergaan leed

Onder het lange tijd aan geweld blootstaan heeft het menselijk vermogen om met tegenslag en crises om te gaan ernstig te lijden. Betrokkenen, slachtoffers, daders en getuigen hebben niet alleen hulp nodig bij het stoppen van geweld en het voorkomen van verdere escalatie, maar ook bij de verwerking van het ondergaan leed. Die reikende hand wordt tegenwoordig geboden door tal van professionals die in samenwerking met burgers het tij weer moeten zien te keren.

Invloed factoren op ontstaan en voortbestaan van geweld in afhankelijkheidsrelaties

Het is essentieel dat professionals uit verschillende disciplines samenwerken, want het ontstaan en voortbestaan door geweld in afhankelijkheidsrelaties wordt door verschillende factoren beïnvloed. Dat loopt uiteen van opvoedingsstijl tot en met de woonomgeving en van gezondheid tot en met de financiële situatie. Uit analyses van enkele zware zaken - denk aan de Amsterdamse zedenzaak, de dood van Linda van der Giessen en van Hümeýra Ergincinali - blijkt dat op het gebied van samenwerking vaak nog een en ander te verbeteren valt. Iedereen is het erover eens dat samenwerking belangrijk is, maar hoe doe je dat goed?

Antropologisch perspectief

Vanuit verschillende wetenschappen wordt naar problemen bij samenwerking gekeken. Zo ben ik als criminoloog sterk geïnteresseerd in wat wij tegenwoordig onder geweld verstaan. Dat geweldsbegrip verbreedt zich. Kritische denkers stellen dat geweld zo alomvattend is, dat het in feite onomkoopbaar. Dat brengt mij bij de vraag of in de aanpak van dat geweld dan wellicht ook gewelddadige elementen te bespeuren zijn. Dat is een van de belangrijkste vragen die in mijn oratie aan bod komt. Ik kan al verklappen dat het antwoord op die vraag een volmondig 'ja' is! Verder ben ik als antropoloog zeer geïnteresseerd in cultuur. Beroepsgroepen en organisaties hebben ook een eigen cultuur. Ik ben vooral geboeid door de vraag welke gevolgen cultuurverschillen hebben voor samenwerking tussen juristen en niet-juridisch geschoolde professionals, ICT-deskundigen en technologisch minder goed onderlegde professionals en tussen hulpverleners en politiemensen bij de aanpak van al dat geweld. Het is naïef om te denken dat als je ze allemaal bij elkaar zet bij een koffiezetapparaat, het dan vanzelf goed komt. Als antropoloog weet ik dat er meer voor nodig is om culturele verschillen te overbruggen.

Samenwerking bij aanpak van geweld

Door mijn benoeming tot bijzonder hoogleraar krijg ik de kans om dat belangrijke aspect, samenwerking bij de aanpak van geweld, verder uit te diepen. Zonder mijn warme contacten met politiemensen en sociale professionals in opvanginstellingen is onderzoek doen onmogelijk. Het gaat in die contacten echter om veel meer dan toegang tot het veld: ik haal er mijn motivatie vandaan om bezig te blijven met de weerbarstige aanpak van geweld.

Janine Janssen is criminoloog en antropoloog. Zij is bijzonder hoogleraar Rechtsantropologie aan de Open Universiteit. Daarnaast is zij als lector Veiligheid in Afhankelijkheidsrelaties verbonden aan Avans Hogeschool en de Politieacademie. Zij is tevens hoofd onderzoek van het Landelijk Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld van de nationale politie.

Pauline Aarten (Universiteit Leiden)

Op 1 november 2020 zijn Janne van Doorn en Pauline Aarten, met financiering van het Ministerie van Justitie en Veiligheid, als projectleiders van het kennisnetwerk Victimologie in Nederland (ViNe) gestart. De financiering is voor drie jaar. Nu een jaar verder blikken ze terug op wat er is gedaan binnen ViNe, en waar ze zich de komende twee jaar mee bezig zullen houden.

Wat is het Kennisnetwerk Victimologie in Nederland (ViNe) en voor wie is het?

ViNe is een netwerk voor professionals in de Victimologie. Te denken valt aan wetenschappers, beleidsmedewerkers en hulpverleners, die werkzaam zijn op het gebied van slachtofferschap. Het doel is om met deze professionals de dialoog aan te gaan, kennis uit te wisselen en samen te werken. ViNe is in het leven geroepen omdat er behoefte was aan een netwerk waarin kennis met elkaar gedeeld kon worden en om een brug te slaan tussen wetenschap en praktijk, met als uiteindelijk doel het verbeteren van de hulp aan slachtoffers.

En hoe beogen jullie dit te doen?

We hebben het afgelopen jaar hard gewerkt om ViNe op de kaart te zetten. Zo hebben we een website gebouwd met als doel om kennis te delen over verschillende typen slachtofferschap, op de hoogte te blijven van nieuwe interventies, hulpverlening en onderzoek, en om makkelijker in contact te komen met elkaar. Dit laatste beogen we door onze netwerkleden zichtbaar op de website te plaatsen. Ook hebben we recentelijk een *newsfeed* op onze website geplaatst waarin relevante nieuwsberichten uit de Nederlandse media te vinden zijn. Daarnaast publiceren we maandelijks een nieuwsbrief, telkens over een ander victimologisch onderwerp. We hebben bijvoorbeeld laatst een nieuwsbrief over schadelijk gedrag online gemaakt waarbij wetenschappers en professionals uit de praktijk hun inzichten op dit thema deelden. Ook hebben we drie symposia georganiseerd, telkens op een ander thema, om te laten zien dat we een netwerk zijn voor iedereen.

En wat zijn jullie toekomstplannen?

We hebben nog twee jaar om dit kennisnetwerk uit te breiden. We zullen elk jaar drie symposia organiseren, maar we hopen ook dat onze netwerkleden onze hulp inschakelen om een symposium, themabijeenkomst of sessie te organiseren. Daar zijn we namelijk voor. Ook blijven we onze maandelijkse nieuwsbrieven publiceren en houden we de website up-to-date. We blijven ons voortdurend uitdagen met nieuwe manieren om ViNe op de kaart te zetten. Zo hopen we dat het netwerk, ook na onze investering in de opzet, blijft voortbestaan.

Daarnaast houden we ons als projectleiders bezig met onderzoek. Beoogd wordt om zogenaamde 'slachtofferreizen' in kaart te brengen. Hierbij hopen we inzichtelijk te maken met welke instanties slachtoffers in contact komen en hoe zij dit ervaren (wat zijn knelpunten en verbeterpunten?) Dit onderzoek hopen we met behulp van het kennisnetwerk, waarin professionals van verschillende instanties zijn aangesloten, uit te kunnen voeren.

Geïnteresseerd om lid te worden van dit netwerk?

Het lidmaatschap is kosteloos en betekent dat u op de hoogte wordt gehouden middels nieuwsbrieven en als eerste op de hoogte bent van de symposia die we organiseren. We vinden zichtbaarheid erg belangrijk, dus we zullen uw profiel graag willen plaatsen op de website. Aanmelding kan via [dit formulier](#). Voor meer informatie, kijk op www.victimologie.nl of stuur een e-mail naar victimologie.nl@gmail.com.

Promoveren in lockdown: vier PhDs blikken terug op hun eerste jaar .

Natascha de Leeuw (NSCR) & Irma Cleven (Erasmus Universiteit Rotterdam)

In September en November 2020 startten Ida Adamse, Emma Ropes, Lenneke van Lith (alledrie NSCR) en Cybele Atme (Erasmus Universiteit Rotterdam) met hun promotieonderzoek. Ida's onderzoek gaat over de aanwas van jeugdigen in de georganiseerde misdaad. Emma doet onderzoek naar de bedoelingen en verwachtingen van burgers en politie bij het doen van aangiften. Lenneke's onderzoek gaat over hoe politieagenten conflicten in interacties met burgers kunnen minimaliseren. Cybele's onderzoek gaat over de impact van financiële sancties op geldtransacties met een humanitair doel van Nederlandse non-profit organisaties naar Libanon. Bij de start van hun onderzoek konden zij beperkt op kantoor werken en kort erna werkten zij net als de rest volledig thuis.

Wat vonden jullie het meest lastig aan de situatie?

Ida: Ik miste de gesprekken bij het koffiezetapparaat. Terloopse gesprekken met andere onderzoekers waar je weer nieuwe ideeën of perspectieven aan over houdt.

Emma: Je deed ook maar beperkte contacten op in het begin. Vooral omdat wij dagen met de vaste onderzoeksgroep hadden, leerde je alleen mensen uit die groep echt kennen. Dat was tegelijk een voordeel en een nadeel.

Lenneke: Ik miste vooral het informele contact dat je normaal gesproken hebt op kantoor. Even bij elkaar naar binnen lopen of elkaar ontmoeten bij de koffieautomaat. Je merkte ook dat je in de online meetings vooral besprak wat wel goed ging en dat het moeilijker was om te delen waar je tegen aan loopt, zelfs bij de PhD's onder elkaar. Nu we elkaar beter kennen is dat gelukkig geen probleem meer.

Cybele: Ik voelde een gebrek aan verbondenheid met de sectie. Mijn supervisors hebben wel veel moeite gestopt in contact met me opbouwen. Zo hadden we wekelijks een check-in van een half uur. Ik koos voor een academische carrière vanwege de gesprekken met mensen op een ander niveau, geïnspireerd raken door anderen, deelnemen aan congressen, workshops enzovoorts. Dit is toch anders door thuis- en online werken. Ik heb fysiek (informeel) contact met collega's om verschillende redenen gemist. Zo was ik nu niet goed op de hoogte van lopend onderzoek van collega's en eventueel mogelijkheden om daarbij aan te sluiten. Daarnaast is contact over je PhD toch beperkter, terwijl je juist je onderwerp leert kennen door er steeds over te praten met anderen. Ik vond het daardoor moeilijk om vertrouwen te hebben in mijn eigen project.

Waren er ook voordelen aan starten in de pandemie?

Ida: De stap van studie naar werk kan ook minder zwaar zijn in de pandemie omdat je ritme niet compleet veranderd. Als student deel je je tijd met veel meer vrijheid in dan wanneer je van 9 tot 5 naar kantoor gaat. Dankzij de pandemie kun je die transitie in kleine stapjes maken als je wilt. Je moet wel oppassen dat je niet te veel gaat werken. Als PhD is je werk nooit echt af, zoals dat wel zo is wanneer je je tentamen gemaakt hebt bijvoorbeeld. Verder zijn wij begonnen in een nieuwe onderzoeksgroep bij het NSCR (Evidence-Based Policing), wat voordelen en nadelen heeft. Veel collega's waren nieuw dus het is dan misschien wat makkelijker om binding te zoeken met elkaar. Aan de andere kant konden wij niet afkijken van PhD's die misschien al langer met politieonderzoek bezig waren.

Lenneke: De pandemie heeft naar mijn mening meer nadelen dan voordelen, maar een belangrijk voordeel was misschien toch een volledig eigen tijdsindeling kunnen aanhouden. Ik had meer vrijheid

om uit te zoeken welke routine goed werkt voor mij. Daarnaast had ik geen last van reistijd.

Cybele: Dit vind ik lastig te beantwoorden omdat ik niet weet hoe het zonder PhD zou zijn gelopen. Tijdens de viering aan het einde van het eerste jaar merkte de directeur van de Erasmus Graduate School of Law wel op dat we de meest hechte cohort waren tot nu toe. Ik had dit zelf niet geweten als zij dit niet had gezegd. Desondanks kunnen 'cohort' PhDs het contact met PhDs van de sectie niet vervangen. Contact met PhDs die al verder zijn in het traject is nuttig omdat ze de spanning en onzekerheid die alle eerstejaars ervaren kunnen normaliseren. Ook is contact met collega's van je eigen sectie belangrijk omdat de collega's van de PhD cohort van de rechtenfaculteit geen empirisch onderzoek doen. Zij kunnen me niet helpen met praktische onderzoeksproblemen.

Welke handige tips en tricks zouden jullie willen delen met startende PhD's tijdens de pandemie?

Ida: Doelbewust informele online meetings inplannen. Of wandelingen afspreken met collega's die dichtbij wonen. Als je (bijvoorbeeld dankzij een remote workplace) buitenshuis kan werken, dan kan een switch van omgeving heel erg helpen met de productiviteit. Als je dit samen doet met bekenden is er ook nog eens sociale controle. Dus bijvoorbeeld met vrienden of collega's afspreken om in een lokale bibliotheek te werken. Zorg wel dat je zeker weet dat je wifi hebt.

Verder is het belangrijk voor mensen die overwegen om een PhD te doen in deze tijd om kritische vragen te stellen tijdens een sollicitatie over de werkomgeving en de organisatie. Want een leuk onderwerp is niet het enige dat belangrijk is. Welke faciliteiten zijn beschikbaar? Hoe ziet het team of de afdeling eruit waar je terecht komt?

Emma: Je werkplek is ook heel belangrijk. Zorg dat je thuis een plek hebt waar je ergonomisch verantwoord kunt zitten en stop je (werk) laptop bijvoorbeeld echt weg na werk. Verder probeer ik bij zoveel mogelijk meetings waarbij ik alleen mee hoeft te luisteren naar buiten te gaan tijdens de meeting. Of ik probeer meetings telefonisch te voeren wanneer dat kan. Je wordt misschien ook meer zelfbewust van video vergaderen omdat je jezelf constant ziet dan wanneer je telefonisch overlegt.

Verder is het goed om je af te vragen: Wat is productiviteit? Niet alleen lezen en schrijven. Ik probeer als ik een stuk heb gestuurd of een mooie samenwerking ben aangegaan hierbij stil te staan . Je moet ook kleinere successen blijven delen met anderen zodat het proces minder individueel voelt.

Lenneke: Je mist een directe beoordeling zoals je dat tijdens je studie kreeg d.m.v. een cijfer. Dus probeer inderdaad stil te staan bij kleinere successen. Probeer er ook achter te komen wanneer je productieve uren zijn en speel daarop in met je planning. Voor mij is dat bijvoorbeeld 's ochtends. Verder gebruik ik weleens apps die helpen om afleiding tegen te gaan. Ik probeerde in blokken van 25 minuten te werken met de Pomodoro techniek, je kunt die tijd overigens ook korter of langer maken. Verder gebruik ik 'Forest', een app die je telefoon blokkeert. Probeer ook kleine taken vast te stellen voor je to-do list. Deze zijn haalbaar waardoor je vaker de satisfaction krijgt van het afstrepen. Ik ben tijdens de strenge lockdown ook met een vriendin een online meeting gestart om samen te werken, zo heb je toch een beetje dat kantoorgevoel.

Oprichting divisie Victimologie

Onderzoeken op het gebied van de victimologie richt zich op allerlei vormen van slachtofferschap van criminaliteit en ongewenste gedragingen, waaronder op slachtofferschap van kwetsbare groepen, en de relatie tussen slachtofferschap en andere criminologische fenomenen (bijvoorbeeld de zogenaamde slachtoffer-daderoverlap). In Nederland is de victimologie dan ook een onderzoeksterrein waarin onderzoekers uit verschillende disciplines actief zijn.

Het doel van deze victimologiedivisie is om het onderzoek naar en de uitwisseling van kennis over slachtoffers en slachtofferschap te stimuleren, en om tot mogelijke nieuwe onderzoekssamenwerkingen te komen. De divisie zal zich niet alleen openstellen voor wetenschappers, uit de criminologie of daarbuiten, maar ook verbinding zoeken met professionals uit de praktijk. Regelmatig zal een studiemiddag worden georganiseerd en daarnaast worden thematische sessies tijdens het jaarlijkse NVC-congres in Leiden samengesteld.

Wil je graag lid worden van de divisie, neem dan contact op met de contactpersoon van de divisie: Alice Bosma (a.k.bosma@tilburguniversity.edu).

Het initiatief voor de oprichting van deze divisie is genomen door Pauline Aarten (Universiteit Leiden), Alice Bosma (Tilburg University/OM), Janne van Doorn (Universiteit Leiden) en Lisa van Reemst (VU). Meer informatie volgt op de NVC-website.

Colofon

Redactie & vormgeving:

Irma Cleven

info@criminologie.nl

www.criminologie.nl

Correspondentieadres:

De Criminoloog

Postbus 71304

1008 BH Amsterdam

Nederlandse Vereniging voor Criminologie Congres 2022

Het jaarlijkse congres van de Nederlandse Vereniging voor Criminologie vindt plaats op **donderdag 16 en vrijdag 17 juni 2022**. Na twee succesvolle digitale congressen, hopen we om weer een fysiek congres in het Kamerlingh Onnes Gebouw in Leiden te organiseren. Dit jaar willen we aandacht richten op het thema:

Criminologie en de planeet

De toekomst van de planeet staat op het spel. Het klimaat is aan het veranderen, biodiversiteit gaat achteruit en het land, de zee en de lucht raken steeds meer vervuild. Wetenschappers uit verscheidene disciplines richten zich tot de grote problemen waarmee de mensheid wordt geconfronteerd. Tijdens het congres willen we de aandacht richten op de rol van de criminologie in de opgaven waarvoor we ons de komende decennia gesteld zien.

Criminologie en de planeet roept vragen op zoals: Wat zijn de filosofische en ethische argumenten om beschadiging van het ecosysteem, van rivieren en dieren, strafbaar te stellen? Moeten andere dan menselijke dieren en planten dezelfde rechten hebben als mensen om hen te beschermen tegen onrecht? Is het effectief om via het strafrecht ecocide aan te pakken? Wat zijn de drijfveren van verantwoordelijken voor klimaatverandering, en hoe kunnen we de planeet beschermen? Welke bijdrage kan de criminologie hier leveren?

In een aantal plenaire sessies zullen vooraanstaande wetenschappers uit verschillende vakgebieden met criminologen een discussie rondom het thema *criminologie en de planeet* leiden. Daarnaast is er tijdens het congres traditiegetrouw volop ruimte voor panelsessies waarin sprekers hun onderzoeksbevindingen en praktijkervaringen over diverse criminologische thema's presenteren en bediscussiëren.

De Call for Papers en informatie over inschrijven zullen binnenkort te vinden zijn op www.nvccongres.nl. Abstracts kunnen worden ingediend tot en met 8 april 2022.